

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Ivdiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

6. Quomodo protegi nolentes deferat Devs?

urn:nbn:de:hbz:466:1-45701

runtur? & non raro etiam blasphemant? Hoc nempe est ducem suo baculo percutere. I, suade Euclioni eleemosynas, homini pecuniâ in superbiam abutenti, ut omnia deferat, & nudus nudum IESVM sequatur, an non te cachinnis excipiet? Idem illi tales Deo faciunt quotidie. An non irascatur? an non tandem dicat? *Quia vocavi, & renuistis: extendi manum meam, & non fuit, qui aspiceret. Despexistis omnes consilium meum, & increpationes meas neglexistis. Ego quoque, in interitu vestro ridebo, & subsannabo, cum vobis id, quod timebatis, adveniret. Cum irruerit repentina calamitas, & interitus, quasi tempestas ingruerit: quando venerit super vos tribulatio & angustia. Tunc innocabunt me, & non exaudiam: manè consurgent, & non invenient me: eò quod exosam habuerint disciplinam, & timorem Domini non susceperint, nec acquirerint consilio meo, & detraxerint univ[er]se correptioni meae. Comedent igitur fructus viae suae, suisq[ue] consilijs saturabuntur.* Prou. 1. 24.

Tot laqueis mundus est plenus, tot periculis oblitus, tot sagittis volantibus refertus, ut, nisi hominem Deus *scute bonae voluntatis* assidue protegat, actum sit de eo. Nam ut de discrimine vitae, de tot insidijs mortis taceam, quid non efficeret Orcus, si non diuina cohiberetur potestate? quot occasiones quotidie feruntur? jam Mundus adulans, jam corpus lasciuens, jam mille Sirenes, mille Charybdes insidiantur: quoties caperemur, si diuina protectio vel illa non impediret, vel sua ope nos non corroboraret? Sicut enim contra miluum gallina, cristata mater, pullos protegit; ita & Deus hominibus facit. Vnde Psaltes ait: *sub umbra alarum tuarum protege me.* Sed nolunt plurimi mortales protegi; quod Christus illis obiecit, cum diceret ad Ierusalem: *Quoties volui congregare filios tuos, quemadmodum gallina congregat pullos suos sub alas, & noluisti? Quae poena sequitur? Ecce relinquetur vobis domus vestra deserta.* Quid enim? an non cesset tandem gallina protegere pullos, accipitri obuiam, ex alarum securitate, procurentes? Et quidem pulli tam stolidi non sunt, ut deferant protegentem; homines autem usque adeo sunt vecordes, ut Deum protegere volentem etiam contemnant. Si oves in pastorem insilirent, si vectores nauclerum vellent de puppi praecipitare; quid vel opilioni, vel nauarcho esset faciendum? VI. Psal. 5. 13. Psal. 16. 8. Matth. 23. 37.

endum? Itaque cum peccator scelera in dies magis magisque multiplicet, & Deum protegentem à se reiiciat, quid mirum est, si ille internæ auxilia paulatim subtrahit? si aucto tot malorum facinorum cumulo, augetur & diuina ira, curaque illa pristina minuitur, ut non amplius adeò defendat, à quo adeò fuit repudiatus? Igitur sensim humani generis hosti in eiusmodi hostem suum fræna laxat; neque ita, ut prius, ab eo pericula occasionisque peccandi abarceat; neque ita finit præsentem haberi memoriam imaginationemque quatuor nouissimorum; denique auxilium, quod singula bona opera antecedere, comitari, & subsequi debet, toties frustra obrutum, tandem contrahit. Hac diuina causa peccator semper maiores maioresque sentit in tentationibus vincendis difficultates; & minuto auxilio diuino, auctisque modis & occasionibus peccandi, de peccato in peccatum labitur, velut qui in præcipiti est, de scopulo in scopulum. Præceptor in scholis, cum videt se in stupido discipulo oleum & operam perdere, transfert laborem suum in alium, apud quem spes maior est bonæ frugis. Ita diuina illa mens rariùs extimulat, neque tam frequenter caelesti lumine perfundit, quos toties frustra excitauit; & sine profectu collustrauit. Hinc in homine instinctus languent, bonæ inspirationes vaneſcunt, & piæ affectiones intermoriuntur. E diuerso subeunt zizania, spirituque suffocato, caro vivit, animusque totus in sensum impenditur, & illecebris addictus, vitat, quidquid non delectat. Igitur talis *infixus in limo profundi*, sine magna & peculiari miseratione Dei, non potest emergere, sed semper magis magisque mergitur, quod eum voluptas & voluntas trahit. Qui autem sic perire cupit, nec cogitat se se extricare, quo modo queat illum diuina bonitas dirigere, in boni propositi executione? siquidem frustra disponit Deus eum, qui contrarium deliberata malitia ponit. Quis vult spinas osculari, quæ vulnerant osculantem? Et Deum quis obligabit, ut amplectatur hominem toties rebellem, qui ei spinas in caput impressit, clauos in manus pedesque adiecit, lanceam in pectus infixit; neque id semel dumtaxat; sed iterum, iterumque, vel hodie quoque facturûs, si eum velit tentetque ad sanitatem reducere? Enimuerò adest diuina iustitia, adsunt Angeli, ad-

sunt

Psal. 68. 3.

sunt omnes Diui cælitæ, adest ipse homo iustus in terris & clamat: *Exurge Deus, judica causam tuam: memor esto improperorum tuorum, eorum, quæ ab insipiente sunt, tota die. Ne obliuiscaris voces inimicorum tuorum: superbia eorum, qui te oderunt, ascendit semper.* Quid mirum, si tua vindicta descendat semel? Psal. 73. 21.

Quid igitur facit Deus? I. Subducit Sanctorum intercessionem, qui iam non tam precantur pro tali, quàm ut vindictam expetant, cum aiunt: *Exurge DEVS, judica causam tuam:* quin & prohibet orari pro talibus inquit: *Tu noli orare pro populo hoc.* Ierem. 7. 16. 2. Subducit monitores, dicentes: *Curauimus Babylonem, & non est sanata: derelinquamus eam, quoniam peruenit usque ad celos iudicium eius.* Ierem. 51. 9. 3. Subducit illis voluntatem audiendi conciones, unde prædicatione, verbo diuino, doctrina pietatis, & fidei, ac religionis destituti, cæcorum more, impingunt ubique. 4. Sacramentorum eos usu priuat, fructuque sacrificij missæ; quo ira diuina placatur. Cum autem vis Sacramentorum, gratiam in homine vel pariat, vel perficiat & conseruet; miserrimi efficiuntur, qui id merentur suis flagitijs, ut nauscent usum Sacramentorum. Et dignissimi sunt, qui vel in extremo vitæ suæ agone, pœnitentiæ, SS. Eucharistiæ, & extremæ vñctionis Sacramento priuentur, qui toties ijs salutaribus remedijs abusi, per Sacramenta ipsum Deum blasphemauerunt. 5. Denique desinit flagellare, quos non vult emendare; tamquam è cura sua exclusos & desperatos. Quin, ut medici omnia illis concedunt, de quorum salute desperant, ita Deus permittit omnia optata euenire ijs, qui nihil optant, nisi Mundi vitæque huius prosperitatem. *In labore hominum non sunt, & cum hominibus non flagellabuntur; idcirco tenuit eos superbia; operiti sunt iniquitate, & impietate sua.* Psal. 71. 5. Sic auxilijs internis externisque, quæ rejecerunt, iuste spoliuntur. Sic diuinum lumen amittunt; sic de rebus, quæ ad salutem spectant, peruersè judicant, seque ipsos fallunt, excecati, indurati. Quæ excecatio induratioque non Deo (enimvero nec ipsi diabolo magis, quàm homini) est tribuenda. Homo enim est suæ cæcitatis causa, dum peccando meretur, ut diuinæ gratiæ lumine destituatur, & Stygijs illusionibus permittatur. Neque hoc tantum modo, verum etiam, dum in affectio-

VII.

affectio-